

Caramelles

Vilobí del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Vilobí del Penedès

Coordenades:

Latitud: 41.39012
Longitud: 1.66358
UTM Est (X): 388269
UTM Nord (Y): 4582927

Classificació

Número de fitxa 08304 - 77
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: ds., 24/01/2004 - 01:00

Descripció

La colla de Caramelles de Vilobí manté el costum de cantar cançons de caramelles la festivitat del Diumenge de Pasqua. Aquestes són cantades davant de la plaça de l'església parroquial a la sortida de missa i se segueix cantant per les cases de la població, davant d'algunes de les aules es fa una cantada, rebent a canvi, un obsequi, normalment un refrigeri. A continuació els caramellaires es trlladen per les masies i cases disperses del terme el furgonets i cotxes. La colla sol portar una alta perxa i al capdemunt una cistella ben guarnida amb flors, flocs de cintes i picarols. Aquesta cistella, un cop feta la cantada, s'acosta a

la finestra de la casa amb una ballesta per tal de què hi possin algun pressent. No existeix entre els caramellaires de Vilobí de vestir-se de cap manera especial, malgrat que tots intenten vestir-se amb una camisa o samarreta blanca. Tampoc es té tradició de cap ball que els acompanyi.

Observacions:

A l'Ajuntament de Vilobí del Penedès es conserva una petita caixa de cabdals amb dos claus, segurament de principis del segle XX, que pertany al grup de caramelles.

Història

El cant de les caramelles té els seus orígens en les cançons populars que amb motiu de les festes religioses- Nadal, Pasqua etc- cantava el jovent del poble pels carrers i cases, segurament acompanyant-se del so de flabiolers. Al terme de Vilobí, l'existència de caramellaires es troba estretament lligada als cors eclesiàstics que cantaven als oficis religiosos del diumenge, ja documentats a principis del segle XX, i als grups de Cant Coral, que a partir de l'any 1903 s'organitzaren entorn a la societat coral "L'Agrícola" . A mitjans del segle XX, durant el temps de la República, es tenen testimoniades tres colles de caramellaires, que mantenien entre elles una gran rivalitat i competitivitat: la de Cal Valentí, la de Cal Donato, i la de la cooperativa de Bellver. Aquestes mateixes colles s'agrupaven per a altres actes festius com la festivitat de Sant Antoni Abat, quan cada colla organitzava una carrossa. La colla de Cal Valentí s'acostumava a identificar amb la gent de Vilobí d'ideologia dretana. La de Cal Donato amb gent de Vilobí d'ideologia esquerrana; i la de la Cooperativa agrupava la gent de Bellver. Com era costum en aquells temps només hi cantaven els homes. Passada la Guerra Civil, el grup de Caramelles es tornà a organitzar a l'empar de la Societat Cultural Recreativa. . A partir del 1993 el Cor de Caramelles de Vilobí s'anà escindint de la Societat . Actualment el Cor de Caramelles de Vilobí s'integra dins de la Federació de Cors de Clavé.

Bibliografia

MACARIO Romà (2003): Cent anys de Cant Coral a vilobí del Penedés. 1903-2003. Ed. Nexus.